

KPMG: Raportarea sustenabilității corporative, element-cheie pentru afacerile din prezent și viitor

Comisia Europeană a anunțat, pe 21 aprilie 2021, un pachet de măsuri ambițios și cuprinzător destinat promovării sustenabilității, ca parte a obiectivului de creare a unei Europe neutre din punct de vedere climatic până în 2050. Una dintre măsuri este o propunere de directivă privind raportarea sustenabilității corporative, al cărei scop ar fi îmbunătățirea fluxului de informații privind sustenabilitatea în universul corporativ pentru mai multă consecvență, astfel încât companiile, investitorii și publicul larg să poată utiliza informații comparabile și relevante în procesul decizional.

Directiva ar impune cerințe de raportare suplimentare comparativ cu normele curente ale Directivei privind Raportarea Non-financiara (NFRD), cu scopul ca, pe termen lung, raportarea privind sustenabilitatea să devină comparabilă cu raportarea financiară. Mai mult, aria raportării non-financiare ar fi extinsă considerabil, estimările indicând că aproximativ 50.000 de companii din Uniunea Europeană ar fi afectate de noile cerințe, față de cele aproximativ 11.000 care raportează non-financiar astăzi. Raportarea privind sustenabilitatea va include informații calitative și cantitative, retrospective, dar și referitoare la viitor. Standardele vor fi diferite pentru companiile mari și pentru IMM-uri, iar noul cadru pentru raportare ar putea intra în vigoare începând cu 2023 pentru companiile mari și începând cu 2026 pentru IMM-urile listate pe piețele reglementate ale Uniunii.

Companiile aflate sub incidența Directivei vor publica raportarea de sustenabilitate în raportul administratorilor în format XHTML, în concordanță cu Regulamentul ESEF (Formatul Electronic Unic European), iar raportarea privind sustenabilitatea va necesita o asigurare limitată externă independentă.

Pachetul legislativ publicat în aprilie 2021 este o etapă importantă pe tema sustenabilității finanțelor în agenda Comisiei Europene. Ca parte a acestei agende, Regulamentul privind Taxonomia UE a inclus în lege definiția activității durabile din punct de vedere al mediului, iar Regulamentul privind informațiile legate de durabilitatea în sectorul serviciilor financiare a stabilit noi cerințe de prezentare referitoare la teme ESG (Mediu, Social, Guvernanță) aplicabile investitorilor instituționali. Alte prevederi legislative sunt în dezvoltare, inclusiv un Standard pentru Obligațiuni Verzi și o Etichetă Ecologică a UE pentru produsele de investiții.

În același timp, în alte părți ale lumii, sustenabilitatea este văzută din ce în ce mai mult ca parte integrată în dezvoltarea viitoare a sistemului financiar și a sectorului privat, așteptările fiind că organizațiile să contribuie la combaterea schimbărilor climatice și să fie răspunzătoare pentru propria sustenabilitate.

După cum explică **Ramona Jurubița**, *Country Managing Partner al KPMG în România*: „Privim cu entuziasm tendințele globale în ceea ce privește implementarea raportărilor non-financiare, care acoperă aspectele ESG, reflectând elemente tot atât de importante precum cele impuse de raportarea financiară tradițională. Este vital ca sustenabilitatea să joace un rol esențial în dezvoltarea afacerilor și economiilor și ca obiectivele cheie ale afacerilor să abordeze interesele tuturor părților interesate, inclusiv comunitatea extinsă și chiar generațiile viitoare. La KPMG, am inclus sustenabilitatea între prioritățile noastre de mulți ani, iar firma din România, la fel ca multe alte firme membre KPMG din alte țări, publică periodic un raport de sustenabilitate. Mai mult, firmele membre KPMG lucrează împreună la inițiativa KPMG Impact, un proiect care contribuie la dezvoltarea comunității extinse, lucrând împreună cu autoritățile, ONG-urile și alte companii pentru a promova inițiativele ESG.”

Standardele pentru raportarea de sustenabilitate sunt tot mai dezvoltate și deseori fundamentate pe principiile de bază ale standardelor de raportare financiară existente. De pildă, administratorii Fundației pentru Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) au anunțat planul de înființare a unui nou consiliu pentru stabilirea standardelor de raportare a sustenabilității. Acesta se va concentra pe informații importante pentru deciziile investitorilor și ale altor creditori, inițial pe aspecte legate de clima, și se va baza pe recomandările Grupului

Operativ privind Prezentarea Informațiilor Financiare în Materie de Schimbări Climatice (TCFD). Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO) va lucra împreună cu Fundația IFRS la acest proiect. Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) a sugerat ca standardele IFRS ar trebui să se bazeze pe conceptul de „dubla materialitate” avansat de Uniunea Europeană, prin care companiile raportează impactul factorilor de mediu, sociali și de guvernanta (ESG) asupra performanței financiare a companiei, alături de impactul companiei asupra mediului și societății.

Potrivit lui **Cezar Furtuna**, *Partener, Head of Audit, KPMG în România*: „Sistemul financiar va juca un rol foarte important în dezvoltarea unei economii durabile în anii următori și va fi exponențial analizat de guverne, bănci centrale și autorități de reglementare. Ne putem aștepta la o consolidare semnificativă a cerințelor de raportare non-financiară, deoarece sustenabilitatea devine un element cheie al modelelor de afaceri și al cadrului de gestionare a riscurilor. Auditul anual va cuprinde în mod uzual atât raportarea financiară, cât și pe cea nefinanciară.”

Calea către un sistem financiar sustenabil are un efect puternic asupra băncilor, autoritățile de reglementare și băncile centrale dezvoltând noi reglementări pentru sectorul financiar. De exemplu, la 31 martie 2021, Rețeaua pentru Ecologizarea Sistemului Financiar (NGFS), care include băncile centrale și autoritățile de supraveghere bancară, a emis un raport care prezintă o imagine de ansamblu asupra dinamicii pieței finanțelor sustenabile. Acesta identifică prezentarea de informații, gestionarea riscurilor și mobilizarea capitalului ca fiind cele trei canale principale prin care piețele financiare pot contribui la transformarea economiei reale către niveluri mai ridicate de sustenabilitate. Plecând de la aceste trei elemente, raportul oferă exemple de politici, reglementări și îndrumări pentru participanții din piață și un set de recomandări pentru factorii de decizie politică.

Mai mult, Comitetul de la Basel pentru Supravegherea Bancară (BCBS) va efectua o analiză a vulnerabilităților pentru a identifica domeniile din cadrul actual Basel în care riscurile financiare legate de climă ar putea fi abordate neadecvat sau omise într-o formă sau alta și va explora soluții practice pentru remedierea eventualelor lacune identificate. Importanța acțiunii pentru sectorul bancar este evidențiată în constatările preliminare ale unui test de stres climatic efectuat de Banca Centrală Europeană (BCE), care a implicat aproximativ patru milioane de companii din întreaga lume și 2.000 de bănci. Sondajul anticipează următorii 30 de ani și arată că, în absența unor politici climatice suplimentare, costurile pentru companii care ar rezulta din evenimente meteorologice extreme ar crește substanțial și ar ridica semnificativ riscul de neplata.

După cum afirmă **Richard Perrin**, *Partener, Head of Advisory, KPMG în România*: „Extinderea standardelor tradiționale de raportare financiară, cum ar fi IFRS, pentru a acoperi raportarea de sustenabilitate este o evoluție inevitabilă și binevenită și va deveni pentru multe companii la fel de importantă precum raportarea financiară anuală. Este important să privim lucrurile dincolo de cerințele de raportare și să înțelegem că acele companii care nu se adaptează unui model de afaceri sustenabil, inclusiv net-zero emisii de carbon și o reducere a presiunii exercitate asupra ecosistemelor și resurselor naturale, și-ar putea pune în pericol existența, fie din cauza riscului climatic propriu-zis, fie ca efect al forțelor competitive. Pe de altă parte, companiile care vor include implementarea cerințelor de reglementare într-o strategie ESG și în structura de guvernanta vor avea rezultate mai bune pe termen mediu și lung.”

Ramona Jurubița concluzionează: „ESG devine o parte critică a modelului de afaceri, iar companiile de succes ale viitorului vor fi acele care vor accepta și integra aceste aspecte în planul de dezvoltare a afacerii. În același timp, va exista nevoia de cooperare între autorități, afaceri și comunitate într-un efort coordonat pentru crearea unei economii sustenabile.”